

averea părintéscă cea perdută; érà ellü se provisione die Italia cu bucate. Dară născându-se plângerî și de o parte și de alta că tractatulü nu se pune deplinü în lucrare, se dede motivü la resbellulü sicilianü între S. Pompeiü și Octavianü (a. R. 715 — 717). Octavianü nu căpetâ adjutoriulü cerutü de la ceilalți triumvirî, și purtâ resbellulü cu fôrte reu successü la începutü, pîno cândü M. Vipsaniü Agrippa compuse o putere navale considerabile, la care adausse mai în urmă și Antoinü o parte din flota sa, bätü de dóue orî pre Pompeiu, care fugi în Asia și se uccise la Miletü. Lepidü încă descällicasse în Sicilia, și pretinse ca se i se lasse lui insula cea ocupată, dară Octavianü căstigâ miliția lui, îi luâ provinciile și demnitatea de triumviu, și lü trâmise la Circei (unde trăi ea pontefice massimü pîno la anulü 741.) Cu modul acesta Octavianü surrupâ pre doi rivali, și căstigâ tráia spre a se puté lupta cu allü treilé cu successü. Spre și occupâ legiunile și a și implé tesaurulü militari<sup>a</sup> ellü întreprinsé mai multe espedițiuni încontra popórelor<sup>ü</sup> alpestre și illurice cari încă nu se suppusesseră deplinü<sup>ü</sup> Japugii, Pannonii și Dalmații se subjugarâ.

## XXI.

*Batalia de la Aetiu.*

Intre acestea Parții de la resăritü coprinseră Suria Palestina, Fenicia și Asia anterióre. Antoinü trâmise încontra lorü pre locuțiitoriulü seu Ventidiü a. R. 714 care i respinse preste Eufrate; apoi se arretâ ellü însuși în Asia spre a terminâ resbellulü, donâ Cleopatrei o mare parte din Asia romană (Fenicia, Celesuria, și parte din Cilicia și din Judea), și în anulü R. 717 interprinse, în unire cu Artavasde regele Armeniei, o espedițiune în ontra Parțilorü, petrunse pîno în Media